

Kúria
v é g z é s e

Az ügy száma: Bhar.III.574/2017/18.
A határozat szintje: harmadfok
A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke
Dr. Varga Zoltán, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: nyilvános ülés
Az ülés napja: 2017. június 13.
Az ügy tárgya: életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények
Terhelt(ek): Dr. Bene Krisztián

Első fok: Fővárosi Törvényszék, 31.B.1146/2015/31., ítélet, tárgyalás,
2016. május 4.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 5.Bf.211/2016/34., ítélet, tárgyalás,
2017. március 10.

Az indítvány előterjesztője: az ügyész, a vádlott és a védő

Az indítvány iránya: a vádlott javára és terhére

Rendelkező rész

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Dr. Bene Krisztián ellen folyamatban lévő büntetőügyben az ügyész, valamint a vádlott és védője által bejelentett másodfellebbezést elbírálván a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.211/2016/34. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Ítéltáblát új másodfokú eljárásra utasítja.

Dr. Bene Krisztián vádlott előzetes letartóztatását – a Be. 129. § (2) bekezdésének c) pontjában megjelölt okból – a másodfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye

I n d o k o l á s

I.

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2016. május 4. napján kihirdetett 31.B.1146/2015/31. számú ítéletével dr. Bene Krisztián vádlottat a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés

Bhar.III.574/2017/18.

a) pont II. fordulata és d) pontja szerint minősülő testi sértés büntette és a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző kifosztás büntette miatt – halmazati büntetésül – 4 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 5 évre az orvosi foglalkozástól eltiltásra ítélte.

- [2] A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.
- [3] Kimondta, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.
- [4] Rendelkezett egyéb járulékos kérdésekről – így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről – is.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész – az általa fenntartott 3 napon belül – a vádlott terhére a börtönbüntetés súlyosításáért, a vádlott az ok megjelölése nélkül, védője megalapozatlanság, téves ténybeli következtetés miatt felmentésért jelentett be fellebbezést.
- [6] A Fővárosi Ítéletábrla a 2017. március 10. napján kelt 5.Bf.211/2016/34. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta: dr. Bene Krisztián vádlott testi épség elleni cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat szerint minősítette.
- [7] A vádlottat bűnösnek mondta ki magánlaksértés vétségében [Btk. 221. § (1) bekezdés] is.
- [8] A terhére megállapított vagyon elleni erőszakos bűncselekményt 1 rendbeli okirattal visszaélés vétségének [Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont] és 1 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének [Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont] is minősítette.
- [9] A vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 9 évre, a közügyektől eltiltást 9 évre, az orvosi foglalkozástól eltiltást végleges hatályúra súlyosította.
- [10] A bűnjeljegyzék 25. tétele alatt szereplő fecskendő és tű lefoglalását megszüntette és megsemmisítését, a 44. tétel alatti kulcsosomó lefoglalását megszüntette és a vádlott részére kiadását rendelte, míg a 4., 51. és 52. tétel alatti bűnjeleknek az iratoknál történő kezelését rendelte el.
- [11] Kötelezte a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül Renner Erika magánfél részére 250.000 forintot kártérítés címén, míg külön felhívásra 15.000 forint eljárási illetéket az államnak fizessen meg.
- [12] Kötelezte a vádlottat, hogy az elsőfokú eljárásban a magánfél jogi képviselével összefüggésben felmerült további 192.024 forint bűnügyi költséget Renner Erika sértett részére fizesse meg.
- [13] Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának száma 353967 PA.
- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 351. § (1) bekezdés c) és d) pontjaiban megjelölt okokból – mert az részben ellentétes volt az iratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett – részben megalapozatlannak találta, ezért az ítéleti tényállást a tárgyaláson felvett bizonyítás és az iratok tartalma alapján ítéletének 53. és 54. oldalán összesen 12 pontban kiegészítette, illetőleg helyesbítette, majd megállapította, hogy ennek eredményeképpen az ítéleti tényállás „már minden szempontból megalapozott” és a Be. 352. § (2) bekezdése alapján felülbírálatra alkalmas.

II.

- [15] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezést jelentett be a másodfokú ítélet ellen a vádlott terhére, a szabadságvesztés súlyosítása érdekében.

Bhar.III.574/2017/18.

- [16] Álláspontja szerint a büntetési célokat a halmazati büntetés felső határához közelítő szabadságvesztés szolgálja kellően, és a közügyektől eltiltás maximumra történő felemelése is indokolt.
- [17] A Legfőbb Ügyészség a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.
- [18] Az ítélet ellen a vádlott és védője is fellebbezést jelentett be, amelyet mindketten írásban részletesen indokoltak.
- [19] A védő fellebbezésében indítványozta, hogy a Kúria a Be. 399. § (5) bekezdés alkalmazásával az első- és a másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra, ugyanis az első- és a másodfokú bíróság ítélete egyaránt olyan mértékben megalapozatlan, hogy a megalapozatlanság a Be. 388. § (2) bekezdés alapján kiküszöbölhetetlen.
- [20] A védő fellebbezésében arra hivatkozott, hogy nem lett tisztázva, hogyan került a sértett adózócsomagja a vádlott munkahelyi asztalfiókjába, holott a másodfokú bíróság ezt terhelő bizonyítéknak tekintette.
- [21] Az adóiratoknak a védence munkahelyi íróasztalából a második alkalommal tartott házkutatás során való megtalálása ugyanis nyomatékos kételyeket ébreszt, figyelemmel arra, hogy a dolgozószoba lezárva nem volt, így az a személy, aki védencére kívánta terelni a gyanút, akadálytalanul odahelyezhette a levelet, ezért ennek az iratnak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta.
- [22] A védő álláspontja szerint a nyomozó hatóság törvénysértő módon a felismerő tanút kizárólag a felismertetés után hallgatta meg, következésképpen az eljárás eredményét a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Az elsőfokú bíróság nem oldotta fel az 1. számú tanú felismerés során és a korábbi, majd az azt követő vallomásaiban meglévő, – különösen az általa észlelteket, illetve a felismert és látott személy magasságával kapcsolatos – nyilvánvaló ellentmondásokat, és ezt a másodfokú bíróság sem küszöbölte ki.
- [23] A feloldhatatlan ellentmondások kizárólag azt eredményezhetik, hogy a bíróság a tanú vallomásait a bizonyítékok értékelési köréből a Be. 78. § (3) bekezdésének helytálló értelmezése alapján kirekeszti.
- [24] Az eljárt bíróságok téves következtetéseket vontak le és iratellenes megállapításokat tettek azzal kapcsolatosan, hogy az elkövető ismerte a család napirendjét, hogy a kulcsot hogyan illesztette a zárba és a kutya miként viselkedett, vagy hogy helyismerettel rendelkezett.
- [25] Az indítékkal kapcsolatosan ugyancsak iratellenesen állítja a másodfokú ítélet, hogy a lehetséges elkövető keresésekor a sértettben a vádlott neve merült fel, ugyanis a rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a vádlott nevét először nem a sértett, hanem a nyomozók vetették fel.
- [26] Valójában nem Renner Erika sértett döntött a kapcsolat létéről, hanem dr. Bene Krisztián, így a sértett csupán formailag szakította meg a vádlott által már eldöntött kapcsolatot.
- [27] Az egészségügyi ismeretek szükségességével kapcsolatban iratellenesen állítja a bíróság, hogy a vádlott teljeskörűen birtokában lett volna a sértettből kimutatott Midazolam és Ketamin alkalmazásához szükséges ismereteknek, ugyanis azokhoz aneszteziológiai és intenzív terápiás szakképesítés szükséges, a vádlott pedig ilyenekkel nem rendelkezett, mivel csecsemő- és gyermekgyógyász szakorvos volt.
- [28] Az ítéletben leírt indíték egyrésztől teljes mértékben iratellenes, másrészt semmilyen módon nem bizonyított feltételezésen alapul, vagyis e tekintetben is megalapozatlan.
- [29] A másodfokú bíróság nem fogadta el a vádlott védekezését, amely szerint a vádbeli időben a kórházban bejárást tartott, azonban ezzel kapcsolatosan nem tett eleget indokolási

Bhar.III.574/2017/18.

- kötelezettségének, a mérlegelés támadhatatlanságára hivatkozással kibújt e kötelezettsége alól.
- [30] Nem életszerű az ítélet okfejtése, hogy a sértett az általa gyermekkorától ismert és vele éveken keresztül szoros kapcsolatban álló vádlottat nem ismerte volna fel a hangjáról, járásáról, alkatáról, illatáról, szeméről, feltéve ha ő lett volna a támadó, ugyanis iratellenes megállapítás az is, hogy a sértett sokkhatás alatt állt.
- [31] A védő fellebbezésében a másodfokú bíróság minősítését is támadta, mert álláspontja szerint az igazságügyi orvosszakértő határozottan kijelentette, hogy sem közvetlen, sem közvetett életveszélyes állapotban nem volt a sértett.
- [32] A védő vitatta az ügyben eljáró szakértők kompetenciáját és kifogásolta a személyes vizsgálat elmaradását, valamint a terápiás ellátás során a szakmai protokoll figyelmen kívül hagyását.
- [33] A kirendelt szakértők összeférhetetlenségével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a sértett ellátására 2013. 03. 12-től kezdődően a Honvéd Kórházban került sor, és mivel dr. Molnár Miklós orvos ezredes a Honvéd Kórház állományába tartozó orvos, ekként tőle elfogulatlan vélemény a kirendelésétől kezdődően nem volt várható.
- [34] Dr. Zacher Gábor szakértő pedig az MH Egészségügyi Központ centrumvezető főorvosa volt, míg dr. Halmy Csaba a Honvéd Kórház ezredes főorvosa, a kezelést végző részleg vezetője, szakközreműködő, azért összeférhetetlen, hogy a sértett kezelését végző kórház állományából kerüljenek ki a szakértők, illetve a szakközreműködők, mert tőlük elfogulatlan, tárgyilagos vélemény az ügyben nem várható.
- [35] A védő sérelmezte bizonyítási indítványainak elutasítását, ugyanis ez a másodfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát eredményezte.
- [36] Fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy jelen ügyben a nyomozás során, az elsőfokú bírósági eljárásban, és a másodfokú bírósági eljárásban egyaránt súlyos eljárási hibák történtek.
- [37] A másodfokú bíróság által helytálló módon kizárt tárgyi bizonyíték hiányában valójában semmiféle bizonyíték nem maradt, amely dr. Bene Krisztián bűnösségét alátámasztaná, ezért felmentésének van helye.
- [38] A vádlott a védővel azonos módon, a másodfokú bíróság iratellenes megállapításaira, téves ténybeli következtetéseire, összességében megalapozatlanságára hivatkozott.
- [39] A sértett jogi képviselője a másodfokú ítéletre, az ügyészi és a védelmi fellebbezésekre tett írásbeli észrevételében arra hivatkozott, hogy a vádlott élet, testi épség elleni cselekménye négyszeresen is súlyosabban minősülő, eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntetvének, a vagyon elleni cselekménye rablás büntetvének minősül, és a vádlott elkövette a kábítószer birtoklásának a vétségét is.

III.

- [40] A Kúria az ügyben a Be. 391. § (2) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott.
- [41] A Legfőbb Ügyészség képviselője a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, írásbeli nyilatkozatában foglaltaknak megfelelő tartalommal szólalt fel és azzal egyező indítványt tett.
- [42] A vádlott és védője a fellebbezését szintén fenntartotta, a fellebbezés írásbeli indokolásának megfelelő tartalommal és azzal egyező indítványt tett.
- [43] A sértett jogi képviselője felszólalásában írásbeli észrevételével egyezően nyilatkozott.

IV.

- [44] A vádlott és védő (másod)fellebbezése a következők szerint alapos.
- [45] Az ügyben harmadfokú eljárásnak van helye, mert a vádlott bűnössége kérdésében a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósághoz képest eltérő döntést hozott, ugyanis a Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző magánlaksértés büntetvényében a bűnösségét megállapította, következésképpen a másodfokú ítélet ellen a Be. 367/A. § (1) bekezdés a) és b) pontja, illetve a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ügyész, a védő és a vádlott joghatályos fellebbezést jelentett be.
- [46] A Kúria a Be. 387. § (1) bekezdés alapján, illetve a (2) bekezdés főszabálya szerinti terjedelemben felülbírálta a megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást. A Be. 387. § (2) bekezdésének kivételre vonatkozó rendelkezése jelen ügyben közömbös.
- [47] A Kúria a felülbírálást során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, ami – a Be. 399. § (1)-(4) bekezdése szerint – feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, és ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárja.
- [48] A Be. 388. § (1), illetve (2) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát akkor alapíthatja a másodfokú ítélet alapját képező tényállásra, ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott, vagy a megalapozatlanság az iratok alapján kiküszöbölhető, ekként a helyes tényállás megállapítható.
- [49] A harmadfokú bíróság értelemszerűen azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság ítélezésének alapjául elfogadott tényállás megalapozott-e. Ez alatt értendő az elsőfokú ítélettel megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített, helyesbített vagy eltérő tényállás.
- [50] A másod- és harmadfokú bíróság egyaránt vizsgálja az ítéleti tényállás megalapozottságát. A megalapozatlansági okok mindkét felülbírálást szintjén azonosak [Be. 351. § (2) bekezdés].
- [51] A megalapozatlanság kiküszöbölésének (a reformációs jogkörnek) azonban eltérő a terjedelme: a másodfokú bíróság akár – a törvényi korlátok között felülmérlegeléssel – eltérő tényállást is megállapíthat [Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja, és (3) bekezdése]; a harmadfokú bíróság viszont a tényállást csupán kiegészítheti (az abból hiányzó ténymegállapításokat pótolhatja) és helyesbítheti (a meglévő ténymegállapítást módosíthatja, mellőzheti).
- [52] A két terjedelem közti különbség lényege, hogy a kiegészítés, helyesbítés csak a meglévő tényállásba illeszkedő ténymegállapítást eredményezhet, attól eltérőt nem. Ami pedig nem tartozik a harmadfokú bíróság – másodfokú bírósághoz képest – szűkebb reformációs jogkörébe, az értelemszerűen a hatályon kívül helyezési (kasszációs) jogkörbe kerül [Be. 399. § (5) bekezdés].
- [53] Ezzel összefüggő lényeges különbség továbbá, hogy a másodfokú bíróság a tényállást akár tárgyaláson felvett tanú-, szakértő- stb. bizonyítás alapján is kiegészítheti, a harmadfokú bíróság viszont csupán az iratok alapján, illetve ténybeli következtetés útján egészítheti ki a tényállást, tehát személybizonyítást nem folytathat, nyilvános ülésen erre nincs lehetősége.
- [54] A Be. 386. § (2) bekezdése szerint a (másod)fellebbezésben bizonyítást indítványozni, új tényt állítani vagy új bizonyítékra hivatkozni nem lehet, a 388. § (2) bekezdése szerint harmadfokú bírósági eljárásban bizonyításnak nincs helye.
- [55] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság tényfelderítési köteletségének nem mindenben tett eleget.
- [56] Tévedett azonban, amikor úgy ítélte meg, hogy az így megállapított – és általa a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja, ekként az iratok alapján, illetve bizonyítás felvételével kiegészített, illetve

helyesbített – tényállás hiánytalan, mentes a Be. 351. § (2) bekezdés szerinti hibáktól és hiányosságoktól.

- [57] A tényállás részben hiányos, másrészt ezzel összefüggésben áll, hogy az eljárás bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.
- [58] Ez jelen ügyben a közvetett bizonyítás elégtelen mivoltát jelenti.
- [59] A bíróság ténymegállapító tevékenysége eredendően közvetett – ténybeli következtetésen alapuló – megismerő tevékenység, mivel nem közvetlen észlelője a bizonyítandó ténynek. A közvetett bizonyítás további közvetítést (áttételt) jelent.
- [60] A Be. 75. § (1) bekezdése értelmében bizonyítandó tény, ami adott ügyben a büntető anyagi vagy eljárási jogszabály alkalmazása szempontjából jelentős. Bizonyítandó tény bizonyítója a bizonyíték, amelynek forrása (megismerésének biztosítója) pedig a bizonyítási eszköz. Bizonyíték tehát a vallomás, okirat stb. tartalma, aminek alapján, illetve amiből következően a bíróság megállapítja a tényállást. Személyi vagy tárgyi bizonyítási eszköz (tanú, okirat stb.) pedig akinek, illetve aminek révén a bíróság megismeri a bizonyítékot.
- [61] A bizonyíték és a bizonyítandó tény viszonya – ekként a bizonyítás, illetve a bizonyíték – lehet közvetlen vagy közvetett. Közvetett a bizonyíték, ha nem vonatkozik eleve, egyenesen, nyíltan (kifejezetten) és perdöntő módon a bizonyítandó tényre, hanem csupán másik – egy vagy több, közbeeső, kiegészítő – tényre mutat, amely azonban releváns, mert következtetés vonható belőle a bizonyítandó (perdöntő) tényre.
- [62] Közvetett a bizonyítás, ha nincs közvetlen bizonyíték, nincs beismerő, vagy a történetek közvetlen érzékelésén, észleletén alapuló vallomás, illetve az nem hiteltérdemlő. Mindig közvetett a tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása, rendszerint közvetett bizonyíték a tudományos módszer által szolgáltatott bizonyíték és a tárgyi bizonyíték.
- [63] A közvetett bizonyíték (mint más bizonyíték) eredményezhet ténymegállapítást, amely azonban önmagában elégtelen, mivel még nem a bizonyítandó tényre ad következtetési lehetőséget. A közvetett bizonyíték alapján megállapított ténynek arra kell alkalmasnak lennie, hogy önmagában, vagy más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt olyan további tényre adjon következtetési lehetőséget, aminek alapján a bizonyítandó tény is megállapítható.
- [64] A közvetett bizonyítás valójában tényből tényre következtetés. Közvetett bizonyíték esetében a lényeg nem a bizonyíték mibenléte, hanem a más bizonyítékhoz kötődés. Ehhez képest, amíg közvetlen bizonyíték esetében csupán a hiteltérdemlőség a ténymegállapítás feltétele, közvetett bizonyíték esetében vizsgálendő a ténybeli következtetés helyessége is.
- [65] Ilyenkor ugyanis a következtetés, illetve annak eredménye pótolja a közvetlen bizonyíték érzékelésén, észleletén alapuló (hiteltérdemlőnek tartott) tartalmát. A bizonyítandó tényre vonatkozó megállapítás lényege ténybeli következtetés. Ezért eredményez a téves következtetés megalapozatlanságot [Be. 351. § (2) bekezdés d) pont].
- [66] Ezzel összhangban elengedhetetlen, hogy a ténybeli következtetést bíróság végezze és egyaránt rögzítse, hogy miből, mire vont következtetést. Történelmi ítélkezési gyakorlat, hogy el kell határolni az észleleten alapuló vallomást a következtetésekre alapított előadástól.
- [67] Ehhez képest a közvetett bizonyíték elfogadhatósága kapcsán, illetve a közvetett bizonyítás esetében egyaránt vizsgálendő a tény-, illetve tárgyszerűség, a logikai zártság és a formállogika ellensúlyaként a relevancia.
- [68] A következtetés tényszerűsége azt jelenti, hogy az adott közvetett bizonyíték, bár nem a bizonyítandó, viszont olyan tény észleletén alapul, ami mint alapadat hiteltérdemlő, ésszerű érveléssel indokolt, igazolt és okszerű következtetés levonására alkalmas. Ha a közvetett bizonyíték forrása tárgyi bizonyítási eszköz, annak – értelemszerűen – szintén vizsgálendő a

Bhar.III.574/2017/18.

hiteltérdemlősége, ezen belül keletkezése, állapota, helye, illetve fellelésének körülménye, valamint következtetésre alkalmassága.

- [69] A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy a közvetett bizonyíték a belőle következő, vagy a más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt egyedül (kizárólag) a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja; és nincs olyan további tény, vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná, vagy kétségessé tenné; kizárja vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét.
- [70] Közvetett bizonyítás esetében a bizonyítandó tény igazolása mellett, nyilvánvalóvá kell tenni azt is, hogy egyedüli, ami az ellentétes körülmény, lehetőség kizárását, cáfolását jelenti. Közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására csak akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetőségét kizárja (BH 1975.164., 2003.145.).
- [71] A relevancia pedig azt jelenti, hogy bár önmagában közvetett bizonyítékból nem vonható kizárólagos következtetés a bizonyítandó tényre, azonban tartalma nem zárja ki eleve a bizonyítandó tény időbeli, térbeli, illetve egyéb fizikai környezetéhez tartozását. Következésképpen összefüggése a bizonyítás tárgyával ésszerű alapon áll. Nem kizárólag vélemény, feltevés alapú, és a bizonyítandó tény tárgyi oldalához is kötődő.
- [72] Az elkövetői szándék vonatkozásában egyaránt vizsgálatot igényel továbbá az elkövetői motiváció, indíték, ami rejtett szándék esetében különösen fontos; valamint az esetleges sértetti közrehatás kérdése.
- [73] Ehhez képest a bizonyítás hangsúlya a következmények vizsgálatán van, s abból visszakövetkeztetésen, ami eleve közvetett bizonyítást feltételez.
- [74] Jelen ügyben nincs közvetlen bizonyíték arra, hogy a vádlott követte el a sértett sérelmére a bűncselekményt, a közvetett bizonyítékok száma viszont nagy és kiterjed a bizonyítás minden jelentős részletére.
- [75] A másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során helyesen abból indult ki, hogy a bűncselekményt olyan személy követhette el, aki ismerte a sértettet, és tisztában volt a sértett napi időbeosztásával, szokásaival.
- [76] A fentiekből következően a lehetséges elkövetők száma viszonylag jól behatárolhatóvá vált és dr. Bene Krisztián bűnösségét közvetett módon az alábbiak szerint látta bizonyíthatónak:
- [77] A kutya nem ugatott, mert ismerte, sőt a konyhába kimenet is után ment.
- [78] A sértett jól ismerte elkövetőjét, ezért volt szükséges, hogy eltakarja az arcát és torzítsa a hangját.
- [79] Dr. Bene Krisztián orvos, jól ismerte a gyógyszerek, a Ketamin és a Midazolam hatóanyagát, az adagolás módját és azok egymásra gyakorolt hatását, vagyis rendelkezett olyan aneszteziológiai és farmakológiai ismeretekkel és gyakorlattal, hogy a kórházon kívül ezt az eljárást eredményesen tudja végrehajtani.
- [80] Dr. Bene Krisztián ismerte a sértett napi időbeosztását, tisztában volt azzal, hogy a gyerekek mikor mennek reggel iskolába és onnan mikor térnek haza, és azzal is, hogy a sértett mikor viszi a kutyáját sétáltatni, és ehhez tudta időzíteni a cselekmény zavartalan megvalósítását.
- [81] Tóth Györgyné a vádbeli időben a lépcsőházban találkozott a támadóval, akiről részletes személyleírást adott, majd kilenc hónappal később a személyfelismerés során két alkalommal is kiválasztotta dr. Bene Krisztiánt
- [82] Renner Erika a cselekmény elkövetése után nem sokkal három személynek is (Baloghné Székeli Csillának, Monostori Katalinnak és dr. Szetei Katalinnak) elsőként dr. Bene Krisztiánt jelölte meg lehetséges elkövetőként, sőt a nyomozás során is úgy nyilatkozott, hogy az elkövető szeme nagyon hasonlított dr. Bene Krisztiánéra.

- [83] Dr. Bene Krisztiánnak volt motivációja, mégpedig az, hogy a sértett szakított vele és új kapcsolatot létesített, és ezt saját elmondása szerint sem tudta sokáig feldolgozni.
- [84] Ha a vádlottnál volt a január 8-i címzésű adópapír, amelyről a sértettnek nem volt tudomása, és volt a lakáshoz kulcsa, akkor az csak 2013. január 8-a és március 11-e közötti időben kerülhetett hozzá, vagy a bűncselekmény elkövetése után, 2013. március 12-én szerezhette meg.
- [85] Kizárólag dr. Bene Krisztiánnak állt érdekében, hogy az általa bérelt lakás kulcsát is magával vigye, más elkövetőnek erről nem is lehetett tudomása.
- [86] A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy „mindezek a körülmények a másodfokú bíróság szerint is kizárólag egy irányba, a vádlott büntetőjogi felelősségének irányába mutatnak”, majd azt is, hogy „igen kicsi a valószínűsége, hogy a sértettet a lakásában egy hátizsákos, maszkos, kerékpáros bukósisakot viselő személy támadja meg, majd e személytől különböző, hátizsákos maszkos bukósisakos személy távozzon ugyanabban az időpontban, ugyanabból a házból”.
- [87] A valószínűség azonban nem elegendő a bűnösség megállapításához, azt ugyanis oly módon kell bizonyítani, hogy az a bárki más általi elkövetés lehetőségét kétségtelenül kizárja. Ez az ítéleti bizonyosság követelménye.
- [88] Ezzel szemben a közvetett bizonyítékok láncolata most nem teljes, ugyanis az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok legelemibb szabályainak megsértésével egyrészt nem tisztázta a perben kihallgatott tanúknak a Be. 85. (2) bekezdésében írt személyi adatait, különös tekintettel a foglalkozásukra, másrészt nem szembesítette sem a tanúkat, sem a tanúkat és a vádlottat a lényeges ellentmondások ellenére, harmadsorban nem tisztázta az egyes tanúk vallomásaiban megnyilvánuló ellentmondásokat a korábbi peradatok elébe tárásával és megnyilatkoztatásával.
- [89] A Be. 124. § (1) bekezdés szerint ugyanis a terhelték, a tanúk, illetve a terhelt és a tanú vallomásai közötti ellentétet szükség szerint szembesítéssel lehet tisztázni és ennek során egymásnak kérdéseket is tehetnek fel.
- [90] Nevezetesen a nyomozás során dr. Bene Krisztián vádlott és Renner Erika szembesítése egyáltalán nem történt meg, és erre a tárgyaláson sem került sor.
- [91] Ugyancsak nem került sor szembesítésre Balogh Attila és Renner Erika között a tekintetben, hogy Renner Erika mondta-e a rendőröknek, hogy dr. Bene Krisztiánra gyanakodik, vagy ezt a kérdést a rendőrök vetették fel.
- [92] Ez utóbbi kérdésnek azért van jelentősége, mert az elsőfokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében a bíróság tényként rögzítette, hogy Renner Erika a vádlottal kapcsolatos megérzését közvetlen ismerőseinek és az őt meghallgató rendőrnek, de a kezelőorvosnak is megemlítette.
- [93] Renner Erika első meghallgatásáról a nyomozati iratok 115. oldalán lévő rendőri jelentés rögzített adatokat, amelyben szó sem esett Renner Erika megérzéséről, vagy gyanújáról.
- [94] A bíróság tanúként hallgatta ki Kaszaky Évát, aki határozottan fenntartotta azon vallomását, hogy a vádlott hétfőn szólt neki, hogy másnap, vagyis kedden később fog bejönni. A bíróság e lényeges kérdés tekintetében nem szembesítette a vádlottat a tanú állításával szemben.
- [95] Ennek elmaradása azért is megalapozatlanná tette az ítéletet, mivel dr. Bene Krisztiánné nyomozati vallomásában úgy nyilatkozott, hogy a vádlott már hétfőn közölte vele, hogy kedden, és keddi napokon nem jön a gyerekekért, mert a kórházban értekezletet kell tartani, és azon neki kötelező részt venni.
- [96] Bár az ügyészség már a vádiratban indítványozta a tanú nyomozati vallomásának tárgyalás

Bhar.III.574/2017/18.

anyagává tételét, erre azonban nem került sor, így a vádlottat sem lehetett ezzel kapcsolatban megnyilatkoztatni, hogy ez a hivatkozás miatt ellentétes Kaszaky Éva vallomásaival.

- [97] A bíróság tanúként hallgatta ki Baloghné Székeli Csillát, valamint Monostori Katalint, akik a nyomozati kihallgatásukat követően bent jártak a kórházban, ahol Renner Erika sértett dr. Bene Krisztián vádlottra tett terhelő nyilatkozatot.
- [98] A bíróság egyik esetben sem szembesítette e tanúkat Renner Erikával, nevezetesen, hogy ki részéről hangzott el dr. Bene Krisztián személye.
- [99] Mindezeknek a körülményeknek annál is inkább jelentőségük van, mert az elsőfokú bíróság ítéletében a 6. oldal 3. bekezdésében tényként állapította meg, hogy Baloghné Székeli Csillának és Monostori Katalinnak a kórházban Renner Erika lehetséges elkövetőként dr. Bene Krisztiánt nevezte meg.
- [100] Ugyanígy nem tisztázta a bíróság, hogy ez a kijelentés Balogh Attila felé is elhangzott volna. A bíróság ugyanezen helyen azt is rögzítette, hogy a sértettet ellátó dr. Szetei Katalinnak is megemlítette régi barátját, mint lehetséges elkövetőt.
- [101] Dr. Szetei Katalint a bíróság meg sem hallgatta, vallomását (amely ilyen tényeket egyébként sem tartalmazott) felolvasás útján tette tárgyalás anyagává.
- [102] A bíróság tanúként hallgatta meg Tóth Györgynét, akinek vallomását perdöntő bizonyítékként fogadta el az elsőfokú bíróság a 7. oldal utolsó bekezdésében azt rögzítve, hogy Tóth Györgyné, aki a vádlott felismerését a szeme színéhez kötötte, megerősítette a sértett megérzését.
- [103] A bíróság úgy fogadta el Tóth Györgyné felismerő tanú vallomását, hogy a korábbi nyilatkozatainak elébe tárása nélkül meg sem kísérelte az azok közötti ellentétek feloldását. Tóth Györgyné vallomásaival kapcsolatosan a következőket lehetett megállapítani:
- [104] Tóth Györgyné volt az ügyben az egyetlen érzékszervi észlelésen alapuló tanú, aki elmondása szerint találkozott az elkövetővel a lépcsőfordulóban.
- [105] Tóth Györgynét első ízben a cselekmény elkövetésének a napján, 2013. március 12-én 12 óra 30 perckor nyilatkoztatta meg a nyomozó hatóság, amikor is úgy nyilatkozott, hogy egy 170-175 cm magas, erős testalkatú személlyel találkozott, akin kerékpáros sisak volt, „rajta különös ismertető jelet nem fedezett fel” fehér színű fekete csíkkal.
- [106] Ezt követően legközelebb 2013. december 3-án hallgatták meg tanúként, amikor azt vallotta, hogy akivel találkozott, annak a szeme, szája és az orra szabadon volt, „de ez nulla”. A személyen fényes sötét színű tapadós nadrág volt, „nem tűnt fel rajta semmi”, a bukósisak piros volt egy picit fehér résszel, és kb. 168-170 cm magas lehetett.
- [107] A tanú elmondása szerint az illető hangja mély volt, „ha hallaná felismerné”.
- [108] Ezt követően 2013. december 12-én hallgatták meg Tóth Györgynét, miután a rendőrség aulájában előzetesen találkozott a vádlottal, és a nyomozó kérdésre úgy nyilatkozott, hogy „nagyon érdekes szép szeme van, aki látta az nem felejt el, a szája is nagyon jellegzetes és mivel a szemét és a száját láttam csupán akkor, azt nagyon alaposan megfigyeltem”.
- [109] Ezen a napon tartott felismerésre bemutatás során két alkalommal is felismerte a vádlottat, ám a hangfelismerés során nem, annak ellenére, hogy korábban úgy nyilatkozott, hogy a jellegzetes hangja miatt felismerné.
- [110] A tárgyaláson 2016. január 13-án a tanú úgy nyilatkozott, hogy „nyilván az ember az eseményhez közel jobban emlékszik, mint közel három év távlatából”, ezért komoly aggályokat vet fel, hogy ha és amennyiben a tanú szerint 2013. december 12-én tett vallomása szerint a személynek olyan szép szeme volt, hogy „aki látta az nem felejt el”, akkor 2013. március 12-én, kilenc hónappal korábban, már nyomban a találkozás után miért nem

Bhar.III.574/2017/18.

emlékezett rá, sőt kijelentette, hogy semmi jellegzetességet nem észlelt, míg kilenc hónappal később viszont úgy nyilatkozik, hogy „aki látta soha nem felejtí el”.

- [111] Erre figyelemmel az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság a nyomozati iratok 897. oldalának elébe tárását követően a tanú ezen kijelentésére figyelemmel meg sem kísérelte tisztázni, hogy amennyiben ez így van, akkor miért nem emlékezett 2013. március 12-én és 2013. december 3-án a vádlott szemére, ugyanakkor az elsőfokú ítélet 7. oldal 2. bekezdésében a bíróság azt rögzítette, hogy a tanú a tárgyaláson nyomozati vallomásával egyezően nyilatkozott, és a tárgyaláson is határozottan felismerte dr. Bene Krisztiánt.
- [112] Az elsőfokú bíróság ez esetben sem szembesítette Tóth Györgynét és dr. Bene Krisztiánt.
- [113] Az elsőfokú bíróság e vallomások, illetve nyilatkozatok tanú elé tárása nélkül nem oldotta és így nem is oldhatta fel e tanú vallomásainak ellentmondásait és ezáltal hiteltérdemlőségéről, megbízhatóságáról alaposan nem is dönthetett.
- [114] Ennek azért is van megkülönböztetett jelentősége, mert a nyomozás során meghallgatott, majd a pótnyomozás során kihallgatott Zagyva Aranka vallomása szerint ő maga is találkozott a vádbeli eset alkalmával egy ismeretlen személlyel, aki fentről jött lefelé, de ő motoros bukósisakban volt, viszont vallomása szerint a házban több biciklista is lakik.
- [115] Zagyva Aranka vallomásának azért lehet jelentősége, mert a másodfokú bíróság ítéletének 68. oldal második bekezdésében azt rögzítette, hogy „osztotta a másodfokú bíróság is, hogy igen kicsi a valószínűsége, hogy a sértettet a lakásában egy hátizsákos, maszkos kerékpáros bukósisakot viselő személy támadja meg, majd e személytől különböző, hátizsákos, maszkos, bukósisakos személy távozzon ugyanabban az időpontban a házból”.
- [116] Ebből az következik, hogy ha kicsi a valószínűség, akkor nem kizárt, miként a peradatok szerint két bukósisakos személy is jött ki a házból közel ugyanabban az időben.
- [117] Az elsőfokú bíróság ítéletének részleges megalapozatlansága a másodfokú eljárásban megszüntethető, orvosolható, a bizonyítékok láncolata – a kérdések megválaszolása, az ellentmondások feloldása és a ténymegállapítások iratellenességének megszüntetése után – zárható, de legalábbis ennek érdekében a másodfokú eljárásban lehetséges hézagpótló bizonyítás nem mellőzhető.
- [118] A másodfokú bíróság helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság ítéletének részleges megalapozatlanságát, azonban azt az általa eszközölt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel nem szüntette meg, az általa is észlelt iratellenes megállapításokat nem helyesbítette, ugyanakkor rendkívül terjedelmes bizonyítást folytatott le a szakértők ismételt kirendelésével és meghallgatásával, ám dr. Bene Krisztián büntetőjogi felelősségével – azon túlmenően, hogy lényegében összefoglalta az elsőfokú bíróság által hiányosan mérlegelt bizonyítékokat – nem foglalkozott.
- [119] A már kifejtettek szerint a Kúria mint harmadfokú bíróság az iratok alapján, illetve ténybeli következtetés útján kiegészítheti a tényállást, azonban bizonyítást nem folytathat, és miként a bizonyítás megnyitására, úgy a bizonyítás bezárására sincs törvényes lehetősége.
- [120] A Kúria – a Be. 378. § (1) bekezdés második fordulata alapján a megismételt eljárásra a következő iránymutatást adja:
- [121] A megismételt eljárás során a vádlott és a sértett elé kell tární korábbi nyomozati és tárgyalási vallomásaikat és szembesíteni kell őket.
- [122] A másodfokú tárgyalásra a vádlotton kívül idézni kell Renner Erikát, Tóth Györgynét, Balogh Attilát, Kaszaky Évát, Baloghné Székeli Csillát, Monostori Katalint és Zagyva Arankát, és felolvasás útján tárgyalás anyagává kell tenni dr. Bene Krisztiánné tanúvallomását.
- [123] Tóth Györgyné esetében az eljárás különböző szakaszaiban tett nyilatkozatainak elébe tárását

Bhar.III.574/2017/18.

követően fel kell oldani a vádlott felismerésére vonatkozó ellentmondásokat, és szembesíteni kell a vádlottal.

- [124] A tárgyaláson Kaszaky Évát korábbi nyomozati és tárgyalási vallomásának elébe tárását követően szembesíteni kell dr. Bene Krisztiánnal, majd dr. Bene Krisztiánné nyomozati vallomásának felolvasását követően dr. Bene Krisztiánt meg kell nyilatkoztatni annak az ellentmondásnak a feloldása végett, hogy míg Kaszaky Évának hétfőn azt mondta, hogy kedden később fog bemenni a kórházba, addig feleségének, dr. Bene Krisztiánnénak azt állította, hogy kedden azért nem tud a gyerekekért jönni, mert korábban kell bemenni a kórházba.
- [125] Baloghné Székeli Csilla és Monostori Katalin elé kell tární az elsőfokú eljárásban tett vallomásait és ezt követően mindkettőjüket szembesíteni kell Renner Erikával arra a kérdésre, hogy a délutáni órákban, a kórházban Renner Erika részéről miként és hogyan hangzott el dr. Bene Krisztián, mint lehetséges elkövető neve.
- [126] A bíróságnak meg kell idéznie és tanúként kell kihallgatni Zagyva Arankát, majd ezt követően szembesíteni kell Tóth Györgynével, ugyanis mindketten a vádbeli napon, közel azonos időben, az emeletről lefelé haladó bukósisakos személlyel találkoztak, azonban Tóth Györgyné szerint kerékpáros, míg Zagyva Aranka szerint motoros sisak volt rajta.
- [127] A NAV megkeresésével tisztázni kell, hogy a 2013. január 8-i keltezésű adópapírok kipostázására mikor került sor.
- [128] A lehetőségek szerint tisztázni kell, hogy a vádlott rendelkezett-e a sértett lakásához kulccsal vagy sem, ugyanis a másodfokú bíróság nyitva hagyta ezt a kérdést azzal, hogy adatok merültek fel, hogy igen, de felvetette a kulcs másolásának lehetőségét is.
- [129] A másodfokú bíróság a vádlott gépkocsijának kesztyűtartójában lefoglalt fecskendővel és tüvel kapcsolatosan nem foglalt állást, ugyanis az ítélet 36. oldal utolsó előtti bekezdésében ismerteti ugyan az ügyési álláspontot, amely szerint „nem állapítható meg, hogy a vádlott gépkocsijából lefoglalt fecskendő lenne az elkövetés eszköze”, majd a 64. oldal 4. bekezdésében dr. Molnár Miklós igazságügyi szakértői véleményéből idézi, hogy a szakértő „osztotta az ügyészség, de a védő álláspontját is, hogy a vádlott által használt gépkocsi kesztyűtartójából nem az elkövetéshez használt fecskendőt és tűt foglalták le”, majd az 5. bekezdésben rögzíti, hogy „a fentiek miatt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás is módosításra szorult a 4. oldal – helyesen 3. oldal – 3. bekezdés utolsó előtti mondatában, és a bizonyíték kirekesztése okán szükségtelenné vált a 12. oldal 4-6. bekezdésekben és a 13. oldal 1-2. bekezdésében írt elsőbírói fejtegetés”.
- [130] Összességében azonban a ítéletből nem derül ki, hogy ki és milyen indokok alapján rekesztette ki a tárgyi bizonyítási eszközök köréből, ugyanis az ítélet mindössze két véleményt, a fellebbviteli főügyészségét és a szakértőét idézte, majd rögzítette, hogy a „bizonyíték kirekesztése” megtörtént.
- [131] Az ügyészség ezt nem tette meg, de ha meg is tette volna, ez a bíróságot semmilyen formában nem kötelezi, szemben a tényállás ilyen irányú korrekciójával, ha pedig a másodfokú bíróság rekesztette ki, akkor viszont meg kellett volna jelölnie, hogy a Be. 78. § (4) bekezdésében felsorolt okok közül döntését melyikre alapozta.
- [132] Figyelemmel arra, hogy nem merült fel adat, hogy a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerezte volna meg e bizonyítási eszközt, a másodfokú bíróságnak mérlegelni kellett volna, hogy milyen indokok alapján nem fogadható el akár a vádlott terhére vagy javára a bizonyíték.

- [133] Mivel ez nem történt meg, a megismételt másodfokú eljárás során, az egyéb bizonyítékokkal összevetve gondosan mérlegelni kell a fecskendő – mint szóba jöhető tárgyi bizonyítási eszköz – jelentőségét, a rajta talált gyógyszermaradványt és a feltalálás körülményeit, különös tekintettel annak helyére és idejére.
- [134] A bizonyítás kétségei viszont értelemszerűen nem feltétlen azonosak azzal, ami a bizonyítással érintettben marad, hanem ennél objektivebb. Nem feltétlenül kell minden vádlotti vallomást igazolni, vagy cáfolni.
- [135] A Be. értelmében a hivatalbóli eljárás azt is jelenti, hogy a bíróság eljárásának, a bizonyításnak az alapja a törvényes vád, kerete az abban foglalt tényállítás, tárgya pedig mindaz a tény, ami a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazása szempontjából jelentős [Be. 6. § (1) bekezdés, 2. §, 75. § (1) bekezdés].
- [136] Mindez önmagában megfelel a közvetett bizonyításnak, aminek értelme, hogy amennyiben a vád állításai bizonyítottak, másfelől a vádlott állításai cáfoltak, akkor ez ésszerű kételytől mentes.
- [137] Ekként a Kúria a Be. 351. § (2) bekezdés b) és d) pontja szerinti okból – miután annak kiküszöbölésére a 388. § (2) bekezdése alapján nem volt lehetőség –, a Be. 399. § (5) bekezdése alapján, szem előtt tartva az eljárás időtartamát, valamint a szükséges bizonyításfelvétel terjedelmét, a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.
- [138] A megismételt eljárás során a Be. 403. § (4) és (5) bekezdése, valamint – a Be. 406. § értelmében – a Be. XIV. Fejezete szerint, és a 21. § (3) bekezdés c) pontja betartásával kell eljárni.
- [139] A Kúria hatályon kívül helyező végzésében előírt bizonyítékok beszerzése és azok eljárás során feltárt és bíróság által megvizsgált már elfogadott bizonyítékokkal történő együttértékelése után lesz a másodfokú bíróság abban a helyzetben, hogy megalapozott tényállást alapul véve megnyugtató módon állást foglalhasson az élet elleni bűncselekmény miatt a vádlott bűnössége kérdésében.
- [140] A megismételt eljárásra utasítás és az arra vonatkozó iránymutatás a közvetett bizonyítás elégtelenségeinek megszüntetésére, a megalapozatlanság kiküszöbölésére irányul. Az ennek érdekében meghatározott eljárási cselekmények törvényes elvégzése a bíróság feladata, ezért nem egyoldalúan a vádlott terhére szóló bizonyítékok beszerzéséről szól, hanem a bűnösség megnyugtató alaposágú eldöntéséről, amely magában hordozza annak lehetőségét is, hogy a megszabott tennivalók teljesítése sem oszlatja el a létező kétségeket, s akkor annak perrend szerinti következményeit kell alkalmazni.

V.

- [141] Az előzetes letartóztatás kérdésében a Kúriának hivatalból kellett döntenie.
- [142] A Be. 399. §-a ugyan nem rendelkezik róla, viszont a 368. § a hatályon kívül helyezés esetére vonatkozóan kifejezetten előírja, hogy a másodfokú bíróságnak hivatalból határoznia kell az előzetes letartóztatásról. Ehhez képest pedig – a 385. és a 345. § következtében – egyértelmű, hogy amennyiben a harmadfokú bíróság határozata nem emelkedik jogerőre, akkor a Be. 327. § (1) bekezdését kell alkalmazni.
- [143] A Be. 129. § (2) bekezdés c) pontja indokolja a vádlott kényszerintézkedésének további fenntartását, ugyanis megalapozottan feltehető, hogy szabadlábon hagyása esetén, különösen a tanúk befolyásolásával vagy megfélemlítésével megnehezítené vagy veszélyeztetné a

Bhar.III.574/2017/18.

bizonyítást, ugyanis a sértett személyi védelmét is a vádlott letartóztatását követően szüntették meg.

- [144] A most fenntartott előzetes letartóztatás a Be. 131. § (5) bekezdése alapján a megismételt eljárásra utasított másodfokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig tart [345. §, 358. § (1) bekezdés h) pont, 358. § (2) bekezdés].
- [145] A Be. 3. § (4) bekezdése alapján a Kúria határozata – így annak kényszerintézkedést fenntartó rendelkezése – ellen rendes jogorvoslatnak nincs helye.

Budapest, 2017. június 13.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

Kiadmány hitelélül:

Horváth Anita
bírósági ügyintéző

